

Naar aanleiding van het nieuwe boek van Siegwart Knijpenga nemen wij een boekbespreking op van Hilde Cauwenbergh.

Grenservaringen – Christuservaringen door Siegwart Knijpenga



Staat de deur naar de geestelijke wereld op een kier? Zijn mensen die over zo'n ingrijpende ervaringen vertellen wel helemaal bij de tijd? Of kan het u ook overkomen, m.a.w. is er een objectief element in te herkennen?

De schrijver verzamelde in gesprekken met wel 100 mensen ervaringen die als grenservaring, engel- of zelfs Christuservaring omschreven werden. Elk van die ervaringen werd getoetst aan het inzicht in het wezen van de geestelijke wereld, die hij in zijn lange leven, waarvan 50 jaar als priester in De Christengemeenschap en begeleider in de levensloop van veel mensen, heeft opgedaan.

Siegwart Knijpenga laat de auteurs zelf aan het woord. Daardoor ontstaan korte, erg leesbare stukjes die telkens een inkijk geven in een levenssituatie die de betreffende mens

innerlijk, soms ook uiterlijk, aan een grens brachten. Die levenssituaties zijn ons niet vreemd. Het gaat om natuurervaringen, ontmoetingen tussen mensen, crisissituaties, het opkomen voor jezelf, empathie, het leven met vragen, de zorg voor gestorvenen, het beleven van de kosmische samenhang en de beoefening van een religieus leven in welke vorm dan ook.

Hiermee zijn dan ook de gebieden in kaart gebracht waarin de schrijver de veelheid van deze ervaringen heeft ondergebracht.

Maar hoe herken je nu het onderscheid tussen een grenservaring en een Christuservaring? Deze vraag doet een oproep aan ons om inzicht te ontwikkelen in het wezen van Christus zelf. Misschien dat het lezen van de door de auteurs ter beschikking gestelde ervaringen hierop een licht kan werpen. De schrijver heeft in alle behoedzaamheid de grens tussen beiden afgetast en waagde het uiteindelijk om hierin stelling te nemen. De vrucht van zijn ervaring stelt hij ons vrijblijvend ter beschikking. In uiterst summiere bewoordingen geeft hij af en toe een wenk waarop we al dan niet kunnen ingaan. Het zijn kleine aanwijzingen die een perspectief openen op de beschreven ervaringen.

Zo geeft hij ook in het begin van het boek een werkwijze aan waarop hijzelf een ervaring uit zijn jeugd kadert. Ze kan een leidraad zijn voor de verwerking van de eigen belevingen. Het staan aan de oever van een krachtig stromende rivier wordt zo tot beeld van hoe de fysieke wereld van alledag doorstroomd wordt door een wereld van hoger leven. Hieruit ontvangt ons bewustzijn van tijd tot tijd indrukken. Het zijn deze indrukken die hier als ervaringen neergeschreven zijn.

Dit boek gaat verder dan het bevredigen van nieuwsgierigheid, al kan het alleen daarom al gelezen worden. Het nodigt uit om te overdenken, om terug te kijken naar gebeurtenissen in het eigen leven, om waar te nemen waar ook bij ons de deur op een kier stond – of staat.

Hilde Cauwenbergh